ఉసుళ్లు

ఆయిటి పూనింది. మొగులు పచ్చి పచ్చిగయింది. ఎండకొడితె బండలెక్క వానకొడితె పెండలెక్కయ్యే ర్యాగటి భూములు పదనెక్కుతున్నయ్. మీద వానపడ్డట్టుంది. వాగుల మురికి నీళ్లత్తన్నయ్. చాపలు ఎదురెక్కుతయని బట్టలుతుకుడు మర్చిపోయి నడివాగుల కట్టెవట్టుకొని నిల్చుంది పద్నాలుగేళ్ల రాజవ్వ. అప్పటికి నాలుగు జెల్లలు, ఒక పాపెరగున్న, మూడు బుడ్డపరకల్ని కొట్టింది.

ఇంకో నాలుగు దొరుకుతే పులుసైతది. ఒక్క ఉల్చెకొక్కు పడ్డా చాలు. పులుసు మంచిగుంటది' అనుకొని కట్టె పట్టుకొని అట్లనే నిలవడ్డది. నీళ్లశబ్దం తప్ప అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఓ కొంగమూతి చాప చరచరమని పొక్కుంట రాంగనే ఒక్క దెబ్బ కొట్టింది రాజవ్వ. అది చచ్చింది. కాని నీల్లల్లనే చిదుంచిదుం అయింది.

'దీనింట్ల పీనుగెల్ల... గిదేం చాప... ఒక్క దెబ్బకే తుక్కుతుక్కయింది' అనుకొని మల్లా నిల్చుంది.

రాజవ్వకు అసహనంగా వుంది. 'దొర్సాని మైలబట్టలు జెల్ది ఉతుక్కపోవాలె... చాపలు పాడుగాను. ఇంకో రొండన్న పడకపాయె.... బట్టలు ఉల్లారకపోతే దొర్సాని తిడ్తది. పొద్దుగూకంగ చావు బట్టలు దెచ్చినావె అని'

ఇంకొంచెంసేపు అలాగే నిల్చుంది. ఒక్క చాప ఎదురెక్కలేదు. ఏదో చరచరమంటె కొట్టవోయింది గని... అది నీరిగట్టె అని చూసి ఆగిపోయింది.

"ఓ పోరి... చాపలు పడ్తన్నవా? సాకలిరుకం చేత్తన్నవే? నీ బొందలెట్ట. మైల బట్టలు పొయ్యిలవెట్టి ఉడుకవెడ్తన్నవనుకున్న... అవుతల వానచ్చెటట్టుంది. ఏంజేత్తన్నవే" రాజవ్వ తల్లి లింగవ్వ ఉరికురికచ్చి తిడ్తనే వుంది.

"నీయవ్వ... మన పొయ్యిల చెట్టిరికప్ప కూసున్నది. అది మీద పడితె పెయ్యి ఎండుకపోతదని ఉడుకవెట్టలే... బట్టలన్నీ నానవెట్టిన్నే.." అంది రాజవ్వ.

"గౌరక్క పొయ్యిల ఉడుకపెట్టకపోయినవే... పో... బట్టలన్ని గౌరక్క కుండలపెట్టుపో... నేను కట్టె పుల్లలేరుకత్త... పో బిడ్డ బాంచెన్" అంది లింగవ్వ.

"ఆగే... ఇంక రెండు జిమ్మలు పడ్డా పులుసైతది. సవశేరుకు ఎక్కువే

పడ్డయే. చాపలు తినక బగ్గరోజులైందే..."

"గట్లయితే మనకు తెల్లార్తదా బిడ్డా... మొన్న కొందామనుకున్న... ఖాసింగాడు నాలుగు గాలాలేసి బాగానే పడ్తుండు. పువ్వు మొట్టలని కిలకు నూర్రూపాయలు అమ్మవట్టె... నూర్రూపాయలు పెట్టుడంటె పానం తరిత్తదా బిడ్డా... ఇగ మొగోల్లు బొంబై, బీవండిపోయి సంపాయిత్తుండ్రని బెస్తోల్లు ఊడ్సుడు సల్లుడు బందువెట్రి. మసుకుల్నే చాపలబుట్ట పట్టుకొని జయితాల మార్కెట్లకు ఉరుకవట్రి. ఊర్లె చాప దొరకకుంటయింది. శెనచాపంటే తెల్వకుంట గావట్టె. దొరికిన కాడికి గోలిచ్చిపెడ్తగని.. గౌరక్క పొయ్యిల మైలబట్టలు పెట్టుపో... జెల్ది పో..." లింగవ్వ గద్రాయించింది.

రాజవ్వ గులుక్కుంటనే చాకలి పొయ్యి మీదున్న కుండల బట్టలు పెట్టి... గావుకేక పెట్టింది.

"వావ్వా... బూర్ల తేలు... చిటుక్కుమనిపిచ్చిందే..."

చొప్ప బెండు లేరుకత్తున్న లింగవ్వ 'ఎక్కడ కుట్టింది బిడ్డా...' అని ఉరికచ్చింది.

చిన్న తేలు గునగున వోతుంటె బండతోని చంపి... "ఏంకాదు బిడ్డా... కసరెల్లటట్టు చంపిన. గిట్లాంటియె నాకెన్ని కుట్టలే. అయిన నీకు ఇసమెక్కదే పోరి... నువ్ కడుపులుండంగ నాకోపారి తేలుగుట్టింది" అని రాజవ్వ వేలికి లంగ నాడదీసి కట్టు కట్టింది.

"నీయవ్వ... బగబగ మండుతుందే" రాజవ్వ మొత్తుకుంది.

"ఏడ్వకు బిడ్డా... కండ్లు మూసుకో..." అని థూ...థూ...థూ.. అని తుంపిరి

పడేటట్టు ఊంచింది.

"ఊరికి ఉత్తరాన ఉరుం పుట్టె...
ఉరుముకు మెరుపు పుట్టె...
మెరుపుకు మేఘం పుట్టె...
మేఘానికి వాన పుట్టె...
వానకి వరద పుట్టె...
వరదకి జెల్ల పుట్టె...
జెల్లకు ముల్లు పుట్టె... ముల్లిరిగిపోను... థూ...థూ...థూ...

తేలు మంత్రం ఏసిన బిడ్డా.. ఇగేం గాదు. పొయ్యి అంటువెట్టు. మైల బట్టలు నీసు వాసనత్తయ్" అంది లింగవ్వ.

"అవ్వ నీకు మంత్రాలత్తయానే" అనడిగింది రాజవ్వ.

"అస్తె వూర్లె బతుకనిత్తారు బిడ్డా... గా రామసామిని మంత్రాలత్తయని పండ్లిరుగ్గొట్టి పంచాది వెట్టలేదా... అయిదువేలు జుర్మాన తీసిండ్రు గాదు... గీ తేలు మంత్రం మీ తాత నేర్పిండ్రు" అని నవ్వింది లింగవ్వ. బట్టలు నీళ్లల్ల పిండి ఒడ్డుకు విసిరేసుకుంట 'జెప్పున కానియ్...' అని తొందరపెట్టింది.

"గీ మైల బట్టలుతుకుడంటె కక్క్తత్తదే..." రాజవ్వ మొఖం చీదరిచ్చి అన్నది.

"కులపోల్లం కదబిడ్డ... గట్లనుకుంటరా... దొర్సాని కోడలు నీళ్లాడింది. అయిదారునెల్లదాక పీతిపేగులు, మైల బట్టలు తప్పయ్ బిడ్డా... మనమంటె ఊరికి ఆడిబిడ్డ లెక్క... దీపావళి నాడు మబ్బుల మంగళార్తి పట్టుకపోతె ఇంటికి పదిరూపాయలన్న పెడ్తరు. గీముచ్చట్లకేంది గని... జెల్దిన కానీయ్ బిడ్డా" అంది.

రాజవ్వ బట్టలుతుక్కుంటనే చాపలు ఎదురెక్కుతున్నయేమోనని చూస్తంది. బిడ్డని గమనిస్తున్న లింగవ్వ "ఇయ్యాల్ల మీ అయ్య పటేలింటికి గొర్రెను కొయ్యవోయిండు. పటేలింట్ల పోశమ్మకు వెడ్తండ్రట. కాల్లు తల్కాయ దెత్తడు తియ్" అంది.

"అయ్య పేగులు దెత్తె బబ్బెర్లు ఉడకపవెట్టి బోటికూరలెక్క పటపట గోలియ్యే... కల్లోరకు మంచిగుంటది"

"వానకు పోద్దాటి కల్లు వట్టిగనే పుల్లవడ్తది బిడ్డా... అయ్యరాంగ జీవన్‌రెడ్డి చెట్టుది కల్లు దెత్తనన్నడు."

"జీవన్‌రెడ్డి చెట్టేందే?"

"మనూరి ఎమ్మెల్లే లెక్క... గా చెట్టుకల్లు కూడా పవర్‌గుంటదట. గా చెట్టుదే దొరగార్కి వాడుక బింకి పోతది. ఇయ్యాల్ల దొర వూర్లె లేడు. నారగౌడని బతిలాడి ఆ చెట్టుకల్లుదెత్త నన్నడు. జెల్దికానియ్" అంది లింగవ్వ బట్టలారేస్తూ.

"నాకైతే చాపలపులుసు వెట్టు" అనుకుంట తనూ బట్టలారేసింది రాజవ్వ.

బట్టలారేంత వరకు మల్ల కట్టెవట్టుకొని నీళ్లల్ల నిల్చుంది. ఒక కొడిపె నీళ్లని చీల్చుకుంట చరచరా ఎదురెక్కుతంది. రాజవ్వ కట్టెలేపి దెబ్బతీయడానికి సిద్ధంగా నిల్చుంది.

అప్పుడే ఓ గోర్లమంద నీళ్ళల్ల దునికింది. ఆ లొల్లికి చాప నీళ్లల్ల మునిగి కనపల్లేదు.

"గెగ్గా... మిమ్ముల్ని అర్నమియ్య...." కోపంగా గొర్రెల్ని అదిరిచ్చింది.

చేతిలో వున్న కట్టె విసిరింది రాజవ్వ. గొంగడిని కొప్పెర కప్పుకున్న రాయమల్లు వాగు ఒడ్డు మీదినించి....

"ఏందె పొల్లా... కట్టిసిరి గెదుముతున్నవ్. నీకు గత్తర్రాను... పసరుగడ్డి తిన్నయ్. నీళ్లు తాగకపోతె సత్తయ్. సిటుకు రోగాల కాలంగాదె...." అన్నడు తీగురంగ.

"ఓ నల్లమొకపోడ... నా చాప ఎగిరి పోయింది. నీ సొటపిల్లని యాటకు పంప" రోషంగా అంది రాజవ్వ.

"నీయక్కపోరి... జాము బాగుందే నీకు... నువ్వు ఇసిరిన కట్టె తాకితే జీగునం ఉంటాదే.. వాగు నీ అవ్వ జాగిరనుకున్నవా? నిన్ను కాటమయ్యకాడ బొందవెట్ట..."

"ఓ ముసలోడా... బాగ ఉరుకులాడ్తున్నవ్... పంగ కాల్లోడ... నన్ను కాటమయ్యకు పెడితే నీకు దింపుడు కల్లం పడ్తరు" అంది ఇంకింత రోషంగా.

"చూసినావె లింగవ్వ నీ బిడ్డ తిట్లు... పోరికి కావురం బాగచ్చిందే. ఈ పోర్ని గా పడమటి పట్టెకిచ్చి పెండ్లిజెయ్యాలె. చిమ్మెట వెట్టి ముక్కుల చీమిడి దీత్తరు."

పెండ్లి మాట ఇనంగనే రాజవ్వకు సిగ్గు ముంచుకచ్చి... వ్వె...వ్వె...వ్వె... అని ఎక్కిరిచ్చింది. "ఏందె రాయమల్లన్న గా పోరితోని... దాని నోట్లె నోరు పెట్టు టానికి దాని అయ్యనే జెనుకుతడు. అవుగని రాయమల్లన్న... రాజవ్వ పెండ్లి వెట్టుకుంటే బొల్లిమర్క నియ్యాలె నీ వంతుకు. మీ ఇల్లు పదకొండేండ్ల వట్టి నేనే ఉతుకవడ్తి..."

"గీ పోరి లగ్గానికి బొల్లిమర్క నిత్తా... నీయవ్వ... దున్నపోతు లెక్క బలిసిన

గడ్డం పోతు నిత్త... పదారు పండుగదాక ఉడుకవెట్టినా తెగద్దు..." అని నవ్వుకుంట ఆగమాగమైపోతున్న మందని అదిలిచ్చుకుంట వోయిండు.

బట్టలు గాలికి ఆరడంతో లింగవ్వ రెండు మూటలు గట్టింది.

మూటలు చెరో భుజానేసుకుని... "మైల బట్టలు గడిగడికి అవుసర ముంటయ్ బిడ్డా... దొర్సానింట్లేసి మనింటికి పోదాం" అంది.

ఇద్దరూ మూటలు భుజానేసుకొని బయల్దేరింద్రు.

xxx xxx xxx

దొర్సానింటికెళ్లేసరికి... దొరసాని కోడలవ్వకు గోరుగాలు వెట్టి గోర్లు తీస్తుంది అంజవ్వ. ఇత్తడి తపేలాల పసుపునీళ్లు వోసి కోడలవ్వ పెయ్యికి తీడుకుంట రాస్తుంది. ఆమె అమ్మా... అబ్బా అంటు మూల్గుతుంది.

"బాలింత పెయ్యికదా బాంచెన్... ఓర్సుకోంద్రి... గిట్ల బలిమీటికి రాయకపోతె అటెనుక నడుం నొప్పి లేత్తది" అనుకుంట అంజవ్వ నూనె రాస్తుంది.

రాజవ్వ, లింగవ్వ బట్టల ముల్లెలు దింపింద్రు. రాజవ్వ దొర్సాని కోడల్నే చూస్తుండిపోయింది.

"జెల్దిన్నే తెచ్చింద్రేమే... ఉల్లారినయా..." అనుకుంట లోపల్నించి వచ్చింది దొర్సాని.

"ఉల్లారినయ్ దొర్సాని... మల్ల చినుకు పడితె ఇంట్ల జాగలేదు. గందుకే దెచ్చిన" అంటూ కూలవడ్డది లింగవ్వ.

"అంజవ్వ... తిన్నావే" అడిగింది లింగవ్వ.

"మీలెక్క మాకేమన్న తల్వాల బియ్యం దొరుకుతాయే... ఎసట్ల పోసి పొయ్యిమీద వెట్టుటానికి... మైలపోలు వడ్లేనాయె... వడ్లని గిర్నివట్టిచ్చి తౌడు, నూకలు దీసి వండుకోవాల్నాయే..." అని దీర్ఘం తీసింది అంజవ్వ. దొర్సాని కోడలికి తలంతా నూనె మర్దన చేస్తూ.

'కారెడ్డమాడుతున్నావే.. ఎనుకట తల్వాల బియ్యం కూడా మీరే పోసుకునేటోల్లట తియ్... ఓపారి పెండ్లిల్ల ఆ బియ్యంల ఎవడో పోరడు ఏరిగిండని మాకు అప్పుజెప్పిండ్రట. నీ మొగుడు పోలు చిన్నగ పోత్తాడే... రెండు పల్లాల వడ్లయినా చాలయ్.. మిత్తి తీసిన పైసల్తోనే మీరు యాడాది బతుకచ్చు మీకేమైందే..." అంది లింగవ్వ.

దొర్సాని బట్టలు లెక్కపెట్టుకుంట మైల్‌దాన్ల వేసుకుంటంది. ఈల్ల మాటల్తోని దొర్సాని లెక్క తప్పింది. కయ్యిన లేసింది.

"మీ కొట్లాట మొదలైందానె... మీ కులం పాడుగాను. గట్క తినెటోల్లు అన్నం తినవడ్తిరి. అన్నం తిన్నా గవ్వే పనులు చేసుడాయె. ఏమన్న మా లెక్క దొర్సాన్లా... అది నీల్లాటలు జెయ్యల్నాయె... ఇది మైలబట్టలుతుకుడేనాయె... నీచపు కులంల పుడితె గా పనులుగాక ఇంకేం జెత్తరే... ఇయ్యల్ల నాలుగు అన్నం మెతుకులు తింటుండ్రేమో... ఒకతి తల్వాల బియ్యమంటంది... ఒకతి మైలపోలు వడ్లంటంది... బేమాను గొట్టోల్లే మీరు. మల్ల మక్కగట్కల మామిడికాయ తొక్కు అడుక్కొని తినేటి రోజులు రాకపోతయా... మేం చూడకపోతమా?" అన్నది.

అత్త మాటలకు దొర్సాని కోడలు కిచకిచ నవ్వింది. దొర్సాని అందర్ని కులం పేరుతోని తిడుతదని లింగవ్వకు, అంజవ్వకు ఎరుకే కాబట్టి పట్టించుకోక నోరు మూసిండ్రు.

కాని... ఆ మాటలు రాజవ్వ గుండెని గాయపర్చినయ్. దొర్సానికి కోపమెక్కువని ఊరంత తెల్సు. కాని తాము అన్నం తినే దశకు ఎదగటమే పాపమైనట్టు ఎందుకు తిడుతుందో అర్థం కాలేదు.

ఆ మాటలు సూదుల్లెక్క గుచ్చినయ్. దొర్సాని మైల్దాన్లకెల్లి బట్టలన్ని తీసి మల్ల లెక్క పెట్టుకుంది.

"పోయత్త దొర్సానీ..." అని లేసింది లింగవ్వ.

"ఆగవే లింగవ్వ... నీకోటి పెడుత" అని లోపలికెళ్లింది. రాజవ్వ తల్లి చెవిలో "అవ్వ... దొర్సాని ఏదో పెడ్తనంటంది. మొన్ననే ఈల్లింట్ల ఇరవై ఒక్కటి అయిందికదా... కజ్జెలు కారప్పూస పెడ్తది కావచ్చు" అంది ఆశగా.

"గట్టిగ అనకు బిడ్డా... దొర్సాని తిడ్తది" అన్నది లింగవ్వ.

దొర్సాని చేట పట్టుకొని వస్తుంటే... నిక్కి నిక్కి చూసింది రాజవ్వ.

చేట నిండా... పురుగులు!

చచ్చిపోయిన పురుగులు!!

రాజవ్వ పెయ్యిమీది రాగి రోమాలు లేసి బుగ్గరిచ్చినయ్.

"ఒడి పట్టరాదె... ఎట్ల పట్టుకపోతవ్" అంది కోపంగ. లింగవ్వ భుజం మీది పంచెతో ఒడి పట్టింది. చేటతోని పురుగుల్ని పోసింది దొర్సాని.

"వాక్... పురుగులు" కక్కొచ్చినట్టుగా అంది రాజవ్వ. దొర్సాని గుడ్లురిమి చేసింది.

"పెసపోరివానె... అవి పురుగులా... ఉసుల్లు. మీలాంటోల్లు వాటిని

ఏంచుకొని మక్క ప్యాలల్ల పోసుకొని బుక్కితె ఎంత మంచిగుంటయ్. కండ్లకు వెలుగులస్తయ్" అంది దొర్సాని.

"అవ్ దొర్సాని... గా పోరికేం తెల్వు తియ్యుంద్రి" అంది లింగవ్వ మూటగట్టుకుంట.

"నిన్న మా ఇంట్ల కరెంటు బుగ్గల కాడికి బాగా అచ్చినయ్. వాటి పొడుగాను... ఎన్నడు కనవడయ్... ఒక్క వాన పడంగనె పెత్తరీగల్లెక్కస్తయ్... రెక్కలూసిపోయి చచ్చిపోతాయ్. మీరు బుక్కుతరని చీపిరితోని ఊడ్చి చాట్ల ఎత్తిన..." అంది దొర్సాని.

లింగవ్వ రాజవ్వ వెనుదిగిరారు.

దార్లో రాజవ్వ అంది "అవ్వెట్ల బుక్కుతవే.. పారవొయ్యి" అంది ఓకారిచ్చుకుంట.

"ఉసుల్లను తిట్టద్దు బిడ్డా... ఆడిబిడ్డ అన్నం గాదె..." అంది లింగవ్వ.

"గా... పురుగులు అన్నమెట్లయితయే...."

"ఓపారి అత్తగారింట్లున్న చెల్లెలింటికి అన్నగాడు పోయిండట. చెల్లెలింట్ల అన్నం లేదు. అన్నగాడచ్చె ఎట్లని చెల్లెలు బియ్యం నానవెట్టిందట. అన్నగాడు తినకనే వోయిండట. నానవెట్టిన బియ్యాన్ని చెల్లెలు అత్తసూడకుంట పుట్టల పారవోసింది. అవి ఉసుల్లయి లేసినయ్. అన్నగానింటికి పోయి చచ్చిపోయినయి. ఆడు జొన్న ప్యాలల్ల నువ్వులు ఉసుల్లు కలుపుకొని బుక్కిండట.... అందుకె ఆడబిడ్డ అన్నం పెడితె తినిరావలన్నట" అని చెప్పింది లింగవ్వ.

"అవ్వా.. గా కథలు ఎవలు చూడవోయిండ్రుగని... గా పురుగులు బుక్కుడేందే.. ఉసుల్లంటే ఆ పురుగులు కాదు... మనమే... అవి వెలుతురు దగ్గరికి పోయినట్టు మనం కులకషిపితోని పెద్దోల్ల ఇండ్లల్లకు పోతం... మన రెక్కలూసిపోతయ్... వాల్లు మనల్ని గోలిచ్చుకొని బుక్కుతరు... కాని... ఈ ఉసుల్లకు ఇనుపరెక్కలస్తే... అవి దొరికేటియా??"

ఉసుల్లకు ఇనుప రెక్కలు రావాలె... పెత్తరీగల్లెక్క మారాలె... పెత్తరీగల రెక్కలూసిపోయి... ఉసుల్ల లెక్కగావాలె... కాలం గట్లకింది మీదయ్యే రోజులు ముందు ముందున్నయ్... నేను తప్పక జూస్త..." అన్నది కోపంగా బాధగా...

లింగవ్వ బిడ్డ దిక్కు మెచ్చుకోలుగా చూసింది.

xxx xxx xxx

గడియారం కింద వడ్డట్టు.. కాలం తిర్గబడింది.

నక్సలైట్లు దొర భూముల్ల జెండాలు పాతిండ్రు. దొర గడీ విడిచిపెట్టి కుటుంబంతో సహా పట్నంలో జెండా ఎత్తిండు.

ఊళ్లో.... రాజవ్వ పెండ్లి ఘనంగా జరిగింది. మస్కట్ పోయి వచ్చిన శంకర్‌తోని. శంకర్ సాకలి రుకం చెయ్యనని.... పట్నంబోయి ఫంక్షన్ ప్యాలెస్ గుత్తవట్టిండు.

పట్నంల కాపురం పెట్టినంక రాజవ్వలో బాగా మార్పొచ్చింది.

ఓరోజు... పెండ్లిల్ల పసుపు కుంకుమలు పడి పాడై... నలిగిపోయిన పట్టు చీరలు పది దాకా తీసింది. ఓ డ్రైక్లీనింగ్ షాప్‌కెల్లింది. అక్కడ గంజిలో ముంచి చీరె లారేస్తున్న వ్యక్తిని చూసి నోరు తెరిచింది.

'దొర్సానీ...' అనబోయి... "రాధవ్వా... మీరా?" అంది. లింగవ్వ బిడ్డని తొందరగానే గుర్తుపట్టిన దొర్సాని... అది పేరుపెట్టి పిలిచినందుకు క్షణంపాటు కలవరపడింది.

"నువ్వానే... గీ సిటీల్నే వుంటుండ్రా. ఏం పని మీదచ్చినవ్" అనడిగింది.

"గీ పట్టుచీరెలు ఉతికెయ్యుండ్రి"

ఆ మాటతో దొర్సాని ప్రాణం గిలగిలా కొట్టుకుంది. అయినా తమాయించుకొని చీరెలు లెక్కవెట్టి... మౌనంగా బిల్లు రాసిచ్చింది.

మూడు వందల ఇరవై రూపాయలు !

'గింతనా రాధవ్వా... ఓపారి మా కులపోల్లం సంఘం పెట్టి యాభై రూపాయలు పెంచుమన్నందుకు దొర వూర్ల బందువెట్టిచ్చే... దప్పు సాటేయించి మా గొడ్డు గోదల్ని చేండ్లల్ల చెలుకల్ల మేపవద్దని కట్టడి చేయించె. పెండ్లిల్లు, పేరంటాలకు, పురుల్లు, పుట్టెంటికలకు మమ్ముల్ని పిలువద్దని... రెండు నెలలు అర్వగోస పెట్టుకుంట్రి... యాది మర్సిపోలే రాధవ్వా... సరెగని... ఇంకో యాభై రూపాయలు ఎక్కువ తీసుకున్న మంచిదే... జెరంత మంచిగుతుకుండ్రి..." అంది రాజవ్వ.

"ఇక్కడ ఒక్క పట్టుచీరలే పెట్రోల్‌తో వాష్ చేస్తమే..." దొర్సాని మొఖం కందగడ్డలెక్కవుతుంటే అంది.

"మీ పెనిమిటి ఏంజేత్తుండు రాధవ్వా" అంది.

దొర అననందుకు కోపం వచ్చినా తమాయించుకుంది.

"గోట్‌ఫామ్ పెట్టిండే" అంది.

అది అర్థం చేసుకున్న రాజవ్వ.. "కాలు మీద కాలేసుకొని రాయమల్లు దగ్గర యాట పిల్లను తెప్పిచ్చే దొర మేకల ఫారం పెట్టిండా? గివ్వన్ని చిన్న కులపోల్లు చేసే పనులు కదా రాధవ్వ.." అంది.

"కాలం ఒక్క తీరుగుంటాదే...." అని కొంచెం కోపంగానే అంది.

"జెరంత మంచిగ ఉతుకుంగ్రడీ... అవ్‌గని రాధవ్వా... గీ కంటి బొమ్మలు లేవల్ చేయించుకోవాలె. ఎక్కడ జేస్తరు" అనడిగింది వయ్యారంగా రాజవ్వ.

"పక్కనే... మా కోడలు పెట్టిందే... మిస్ వరల్డ్ బ్యూటీపార్లరు. ఎప్పుడైనా దాంట్లోకే వెళ్లు" అంది బలవంతంగా నవ్వి.

రాజవ్వ బ్యూటిపార్లర్‌లోకి అడుగుపెట్టేసరికి దొర్సాని కోడలు ఎవరికో మసాజ్ చేస్తోంది.

రాజవ్వ ఉలిక్కిపడింది... దొర్సాని కోడల్ని చూసికాదు.

మసాజ్ చేయించుకుంటున్న వ్యక్తిని చూసి.

అది అంజవ్వ కోడలు!!

ఒకప్పుడు ఈ దొర్సాని కోడలికి గోర్లు తీసి పసుపునూనెతో రాసిన అంజవ్వ కోడలు. చదువుకొని ఉద్యోగం చేస్తోంది. మసాజ్ పూర్తయ్యాక రెండు వందలు బిల్లు చెల్లించి పోయింది.

ఐబ్రోస్ కోసం చైర్‌లో కూచున్న రాజవ్వ అనుకుంది.

"ఈ దుకాణం నడిపే దొర్సాని నీళ్లాడినప్పుడు అంజవ్వ మంత్రసానితనం నుంచి తల్లి పిల్లకు తలంటుపోసేదాక ఆర్నెల్లు కష్టపడితే ఏం బెట్టింగ్రడు? ఓ చీరె...

రెండు రైక కనుములు, నూటయాభై రూపాయలు... చిన్న కులపోడు చేస్తే ఓ రేటు... అదే పని వీళ్లు జేస్తె... ఇంకో రేటు" అని రాజవ్వ మనసు తల్లడ మల్లడమైంది.

ఐబ్రోస్ చేయించుకొని బయటికొచ్చిన రాజవ్వ కసిగా అనుకుంది.

"నీయవ్వ... ఉన్నోడు ఉతికితే డ్రైక్లీనింగ్...

లేనోడు ఉతికితే సాకలి రుకం

ఉన్నోడు తోమితే మసాజు...

లేనోడు తీడితే మంగళిరుకం

అయినా...

ఉసుల్లకు ఇనుపరెక్కలొస్తున్నాయ్.. పెత్తరీగల రెక్కలు ఊసి పోతున్నయ్!!"

*